

det betinger Venskabets Opretholdelse, at der er en saadan Ligelighed til Stede.

Idet jeg gør denne Henstilling med Hensyn til den forhaabentlig fortsatte Udvikling af det Forhold, vi her indleder, skal jeg, som sagt, paa min Gruppens Vegne anbefale begge Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling i dette Ting.

P. Pedersen: Paa det radikale Venstres Vegne kan jeg anbefale de to Lovforslag til Vedtagelse. De er fremgaaet af Forhandlinger, der erførte om den skandinaviske Vareudveksling, og skønt det er et ret begrænset Kvantum Korn, vi raader over her i Danmark, er sikkert alle Danske villige til at erkende, at vort Broderland Norge er stedt i langt større Vanskeligheder, og derfor villige til at vedtage Forslaget om at skaffe Korn til Norge. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indkøb af Norgessalpeter kan jeg slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fremkom med angaaende Ørskeligheden af at faa tilført endnu større Kvantiteter Norgessalpeter. Mer jeg tror dog, at alle Landmænd er glade over, at det i det hele har været muligt at opnaa det Resultat, der her er Tale om, nemlig at der tilføres os 20,000 Tons Norgessalpeter. Og alle vil indrømme det betimelige i, at Staten bærer en Nedsættelse i Prisen derpaa.

Med disse Ord skal jeg paa det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Foss: Paa det konservative Folkepartis Vegne kan jeg slutte mig til de Anbefalinger, som er givne de to fremsatte Lovforslag. Den skandinaviske Vareudvekslingskonference er sluttet i Dag, og i Morgen vil man i Aviserne finde en kort Meddelelse om de vundne Resultater. Det, der i denne Sammenhæng fortjener at fremhæves, er, at der indenfor Konferencen fra første Færd har været fuld Enighed om, at det Princip, der bør lægges til Grund for denne Vareudveksling, ikke bør være et egentligt Kompensationsprincip. Et Kompensationsprincip har tilsyneladende det tillokkende ved sig, at man ikke giver mere, end man faar tilbage, og et saadant Princip passer fortræffeligt for de rene Forretningshensyn, men det passer mindre godt, naar det som her drejer sig om fortrinsvis at yde Hjælp mere i Forhold til Evnen end i Forhold til, hvad der kan genydes.

Forholdene har medført, at de skandinaviske Lande i overordentlig stort Omfang mangler saare vigtige Tilførsler. Mere og mere henvises de tre skandinaviske Lande til at søge den Støtte hos hverandre, som det er muligt at yde. Nød og Trang har udviklet sig yderst forskelligt i de forskellige Lande. Det ene Land har om ikke Overflod saa dog mere eller mindre rigeligt af een Fornødenhed, det andet af en anden, uden at man derfor paa Forhaand kan sige, at der er Balance. Man har derfor indenfor Konferencen været enig om at give det Udtryk i Vedtagelser, som forhaabentlig vil finde fuld Tilslutning hos de tre nordiske Regeringer, at en Vareudveksling mellem de tre nordiske Lande under de nuværende Forhold bør bygge paa Ønsket hos ethvert Land om i videst mulig Grad at hjælpe det andet. Det bør tilføjes, at ligesom dette bygger paa det Princip, der bør være Forudsætningen, nemlig den fulde Hensyntagen til de beslægtede Landes Trang og Tarv, har det den praktiske Fordel, at det aabner Døren, ligesom det aabner Hjerterne. Hvis man rent forretningsmæssig gaar ud fra et Kompensationsprincip, løber det ud i en Afvejning af, om nu ogsaa den anden giver tilstrækkeligt. Man kan ganske vist som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sige, at der med Hensyn til de Varer, som der her er Tale om, og som kun udgør et lille Udsnit af det hele Vareudvekslingsomraade, ikke er Ligelighed, men hvis man i Danmark vil forstaa det saaledes, at der ydes Norge mere i Korn, end der gives os til Gengæld i Salpeter, vil man dog i Danmark ikke være i Stand til at vide, om man ikke i Norge har den modsatte Opfattelse. I saa Fald bliver det en Strid om Penge, en Kamp om Varer, og der udvikler sig da et Modsætningsforhold i Stedet for et Venskabsforhold. Allerede fra første Færd, da den skandinaviske Vareudveksling tog sin Begyndelse, for et Aar siden ved denne Tid, enedes man paa Konferencen i Stockholm om ikke at lægge de rent kompensationsmæssige, forretningsmæssige Hensyn til Grund, men at gaa den anden Vej, saa at hvert Land fremsatte sine Ønsker, og de andre saa forsøgte i saa vid Udstrækning som muligt at imødekomme dem. Det har ogsaa vist sig ved den omfattende Vareudveksling, der i dette Aar har udviklet sig mellem Sverige og Danmark, at denne Fremgangsmaade har været vel skikket til at skaffe Varerne frem baade